

områder de skulle have dem. Var det ikke rigtigt forstået?

Det er da en underlig måde at forhandle med ansøgerlande på at sige: I må bare sådan betragte det som et tag selvbord, og I kan på egen hånd selv definere, hvor længe ordningerne skal vare.

Hr. Hans Christian Schmidt spørger også om tillid til regeringen. Jamen med hensyn til det er vi overhovedet ikke usikre. Vi har konstateret, at regeringen har en meget høj miljøprofil i forhandlingerne, hele tiden er ledende, når det drejer sig om at prioritere miljøet højt i udvidelsesforhandlingerne, og derfor har vi i fællesskab gerne villet sikre, at der var et godt solidt parlamentarisk grundlag for regeringen at føre den linje på.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg synes, den nuværende debat giver lidt usikkerhed, så derfor vil jeg gerne spørge hr. Jørn Jespersen: Når man i tredje pind i det forslag, der ligger, taler om at holde tempoet i reformprocessen, lige så vel som man i første pind taler om, at man hurtigst muligt skal optages, og at der så lægges op til, at der er nogle eventuelle overgangsordninger, så går jeg ud fra, at også hr. Jørn Jespersen forstår det sådan, at når kandidatlandene skal gennemføre EU's miljøregler inden optagelse, er det selvfølgelig minus det, man har forhandlet sig til i overgangsordninger og implementering på forskellig vis, alt efter hvad man har mulighed for at nå.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Hr. Jørn Jespersen medgiver, at man sidder og forhandler Kommissionen og ansøgerlandene imellem, men jeg bliver altså nødt til at spørge nu for tredje gang: Hvordan og hvorfor mener hr. Jørn Jespersen, at udvidelsesforhandlingerne er ved at skride og drukne i teknik? Jeg bliver altså nødt til at have nogle eksempler på det.

Det første, der står i forslaget til vedtagelse, hvor formuleringen er, at »Folketinget understreger vigtigheden af at holde fremdriften i udvidelsesprocessen«, er jeg helt enig i, for det er nemlig utrolig vigtigt at holde denne fremdrift. Men hvordan hænger det sammen med, at man ønsker, at landene skal leve helt op og fuldt ud op til EU's miljøkrav, inden de kommer ind? Det er da netop at stoppe fremdriften og træne forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg fik ikke svar på, om det var SF's nye Østpolitik for det første at stemme nej til Nicetraktaten og på den måde forsøge at forhindre Østeuropa i at komme ind og for det andet opstille nye politiske krav til ansøgerlandene og understrege, at de skal presses til det yderste, før vi overhovedet vil se dem i vores kreds af lande.

Jeg synes, de østeuropæiske ansøgerlande har problemer nok med visse andre lande i EU, som er knap så begejstrede som vi, og jeg kan overhovedet ikke se noget behov for, at man i et af medlemslandene, nemlig Danmark, i parlamentet vedtager skrappe vedtagelser, hvor man presser dem til yderste, vel vidende at miljø selvfølgelig er et meget dyrt område. For Venstre er det klart en prioritet, at de østeuropæiske lande kommer med så hurtigt som muligt, og vi vil i hvert fald ikke være med til at lave benspænd.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg kan bekræfte hr. Ebbe Kalnæs' udlægning af det foreliggende forslag til vedtagelse. Det siger sig selv, at når man på samme tid taler om, at nogle miljømæssige lovgivningsting skal opfyldes, og diskuterer overgangsordninger, skal man selvfølgelig på de områder, hvor der er aftalt overgangsordninger, ikke leve op til det, man netop er undtaget fra i en periode. Det er indlysende.

Her ligger der en vedtagelse, som siger, at dansk politik er at sikre, at man virkelig bevidst tænker over, på hvilke områder der bliver lavet overgangsordninger, at man siger, hvor dyrt er det, hvor store miljøkonsekvenserne er af dem, at man bevidst har tænkt over, og at man selvfølgelig giver dem ud fra ansøgerlandenes behov og ud fra en samlet vurdering af at prioritere miljøet højt. Men jeg glæder mig til at få at vide, hvordan Venstres holdning til disse overgangsordninger er. Indtil videre har jeg fået det indtryk, at man bare vil sige, at det bestemmer de selv, og det synes jeg er problematisk.

Der er ingen modstrid mellem at lave overgangsordninger og at ønske en hurtig optagelse af ansøgerlandene, og det gør SF også. Vi ønsker bestemt at arbejde for, og har hele tiden gjort det, en meget hurtig optagelse og samtidig prioritere miljøet højt. Det er to opgaver, der skal løses samtidig, men jeg ved godt, at den automatiske Venstrereaktion, når vi taler miljø, er at op-